

בני אדם. אחר כך ידע שאוזם מלאכים קדושים הם ובאו אליו בשליחות, בשעה שאמר לו איה שורה אשתק וברשו לו בשורת יצחק.

אלו - אותןאות נקודות א"י, וסימן א"י רמז למה שלמעלה, רמז לקב"ה. ויאמר הנה באלה. כתוב כאן הנה באלה, וכתווב שם (ישעה לו) אהל בל יצען וגוו'. בא ראה, פין שנקוד א"י, למטה כתוב אחר כך איה? אלא משום שכבוד של זכר ונקבה כאחד סוד האמונה. אז אמר ויאמר הנה באלה. שם הוא הקשר של הפל ושם הוא נמצא נאמר הנה באלה. איה וגוו'. וכי לא יידעו המלאכים העליונים ששרה הנה באלה? למטה כתוב איה? אלא שלא יודעים בעולם הנה אלא מה

שנமסר להם לדעת.

בא ראה, (שמות יב) עברתי בארץ מצרים אני ה'. וכי מפני שליחים ומלאכים יש לקב"ה? אלא משום שהם לא היו יודעים בין טפה של בכור לאורה שלא של בכור פרט לקב"ה לבדו.

במו זה (יחזקאל ט) והחותמת פו על מצחות האנשימים. ולמה צריכים? אלא משום שהם לא יודעים אלא רק מה שגמסר להם לדעת (וישיט), כמו כל הקרים הללו שעמיד הקב"ה להביא על העולם. ומה הטעם? משום שהקב"ה מעביר כrhoז בכל הרקיעים באוטו דבר שעתיד להביא על העולם.

בגון זה בשעה שהמשחית נמצא בעולם, ארייך בן אדם להסתתר בቤתו ולא יהיה נרא בה שוקן כדי שלאי ישחת, כמו שנאמר (shawatit) ואתם לא מצאו איש מפתח ביתו עד בקר. מallow שיכول להסתתר

עד תחילה, כמה דעת איש מפתח ביתו עד

בקודמיთ לא היה ידע אלא דאנון בני נשא, ולבתר ידע דאנון מלאכין קדישין ואותו בשליחותה לגביה. בשעתא דאמרו ליה איה שורה אשתק וברשו ליה בשורת יצחק. אלו אתונן נקודות א"י, וסימן א"י, רמז לקידושא בריך למה דלעילא, רמז לקידושא בריך הוא. ויאמר הנה באלה. כתיב הכה הנה באלה וכתיב חתום (ישעה לו) אהל בל יצען וגוו'. פא חזי, פון דנקוד א"י אמאי כתיב לכתר אליה, אלא בגין דחברורא דבר ונוקבא כחדר רוזא דמיהמנותא. כדין אמר ויאמר הנה באלה. פמן הוא קשורא דכלא וממן אשטפה (ויאמר הנה באלה). איה וגוו', וכי לא היה יידע מלאכי עלאי דשרה הנה באלה, אמאי כתיב אליה. אלא לא יידע בהאי עלמא אלא מה דאת מסר להו למנגד.

פא חזי (שמות יב) ועברתי בארץ מצרים אני יי'. וכי מפני שליחים ומלאכין אית ליה לקדשא בריך הוא, אלא בגין דאנון לא יידע בין טפה דבוכרא לההוא דלא בוכרא בר קדשא בריך הוא בלחודוי. בגין דא (יחזקאל ט) והחותמת פו על מצחות האנשימים. ואמאי צריכין. אלא בגין דאנון לא ידע, אלא מה דאת מסר לון למנגד (יעז), בגין כל אונן מלין דזמין קדשא בריך הוא לאיתאה על עלמא. ומאי טעמא בגין דקדשא בריך הוא עבר קרוז באלהי רקיעין בה היא מלה דזמין לאיתאה על עלמא.

בגין דא בשעתא דמתבלא אשטפה (דף קב נ"א) בעלמא בעי בר נש לאטפסיא בבייתה ולא יתazzi בשוקא בגין דלא יתחלל, כמה דעת אמר, (שמות יב) ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו